

බෝධිසත්ත්ව ප්‍රාථිනා
ගාථා
Bodhisatta Aspirations

අතිපූජ්‍ය

බලන්ගොඩ ආනන්ද මෙමන්ත්‍රය
මහා නාහිමිපාණන් වහන්සේ

පෙරවදන

අපගේ ගුරුදේව බෝධිසත්ඵ ගුණෝපේත අතිසුඡරා, බළන්ගොඩ ආනන්ද මෙමත්‍රෙය මහානායක මාහිමිපාණන් වහන්සේ විසින් 1940 ගණන්වල රචනා කරන ලද "බෝධිසත්ඵ ප්‍රාර්ථනා" නැමැති පාලි සිංහල කෘතියක් එහි ඉංග්‍රීසි පරිවර්තනයක් බොහෝ දෙනාගේ ඉල්ලීම මත නැවැත වතාවක් මුද්‍රණය කර පාඨක ලෝකයා වෙත ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා කටයුතු කිරීම පිළිබඳව සමයවධීන පොත් ප්‍රකාශන සමාගමට අපගේ සතුට පළමුකොටම පිරිනමමු.

බළන්ගොඩ ආනන්ද මෙමත්‍රෙය මහනාහිමි යනු දේශීය වසයෙන් පමණක් නොව විදේශීය වසයෙන් ද කීර්තියට පත් එමෙන්ම ගෞරවයට පාත්‍ර වූ ශ්‍රේෂ්ඨ යතීන්ද්‍රයන් වහන්සේ නමකි. උන්වහන්සේ අෂ්ටවංක මාණිකායක් මෙන් හැම පැතිකඩකින්ම දීප්තිමත් වර්තයකින් ශෝභමානවත් වූ බෝසතාණන් වහන්සේ නමකි. හැම පැතිකඩකින්ම සංයත, සංවර එමෙන්ම ශීලෝපසෝභිත ශක්‍යපුත්‍රීය භික්ෂුවකි. භාෂා භයකින් ලියන්නට මෙන්ම කියන්නට ද සමත් නිපුණත්වයකින් යුත් මහා පඬිඋවනකි.

පේරවාදය හා මහායානය වැනි බෞද්ධ දර්ශනයෙහි හැම පැතිකඩක් ම විනිවිද දුටු මහා ප්‍රාඥයෙකි. ලෝකයේ විවිධ ආගම් හා දර්ශන පිළිබඳ ව පමණක් නොව නූතන විද්‍යාත්මක දකුණෙන් ද යුක්ත නිර්මාණශීලී චින්තකයෙකි, දාර්ශනිකයෙකි. සංගීතය, චිත්‍ර, මූර්ති වැනි විෂයයන් මෙන් ම නූතන පරිගණක වැනි තාක්ෂණික විෂයයන්හි ද ප්‍රායෝගික කුශලතාවයෙන් හෙබි නිර්මාණ ශිල්පියෙකි. පෙරදිග හා අපරදිග මනෝවිද්‍යාවන් හදාරා තිබූ උන්වහන්සේ චිත්ත ශක්තිය තුළින් විවිධ ක්‍රියාකාරකම් සිදුකිරීමට සමත් සුවිශේෂී මනෝ වෛද්‍යවරයෙකි.

භික්ෂුවක් සතු සියලු ගුණාංගයන්ගෙන් දීප්තිමත් වූ ආනන්ද මෙමත්‍රෙය මහනාහිමිපාණෝ බුදුබව පැතු උතුම් බෝසතාණන් වහන්සේ නමකි. බෝසත් වර්තයක තිබිය යුතු උතුම් ගුණාංග උන්වහන්සේගේ වර්තය තුළින් මැනවින් ප්‍රකට විණි. නමුත් උන්වහන්සේ කෙදිනක වත් කිසිම කෙනෙකුට මා බුදුවනවා යැයි අඟවන්නට උත්සාහ ගෙන නැත. එමගින් කීර්ති ප්‍රශංසා ගෞරව

බහුමාන බලාපොරොත්තු වූ අයෙකු නොවේ. නමුත් උන්වහන්සේගේ සියලු ක්‍රියාකාරකම් බෝසත් ගුණාංගවලින් අලංකෘත ව තිබුණ බව ඒ උතුම් වර්තාපදානය අපට පෙන්නුම් කරයි. උන්වහන්සේ විසින් රචනා කරන ලද බෝධිසත්ථ ප්‍රාර්ථනා ගාථා තුළින් කියැවෙන සෑම ගුණාංගයක් ම මහනාහිමි වර්තය තුළින් ද අපි දුටුවෙමු.

මේ පොතේ සඳහන් ගාථා එදිනෙදා විහාරයේ සිදුකරනු ලබන වත්පිරිත් දේශනාවේදී සජ්ඣායනය කළ යුතු බව මහනාහිමියන්ගේ අදහස විය. ඒ අනුව දිනකට ගාථා දහයක් පමණ වත්පිරිත අවසානයේ දේශනා කිරීම සිරිතක් බවට පත් වී තිබිණි.

මෙම ග්‍රන්ථයෙන් ඉදිරිපත් කර ඇත්තේ බෝසත් වර්තයක් අනුගමනය කළ යුතු දශපාරමී ධර්මයන් ය. එම පාරමී ධර්ම සිත් ගන්නා අයුරින්, හැඟීම් දනවන අයුරින් ඉදිරිපත් කර තිබීම සුවිශේෂී ලක්‍ෂණයකි. සුගම පාලි වදන්වලින් හා මධුර ලෙස සජ්ඣායනය කළ හැකි ශෛලියකින් මේ ගාථා රචිත ය. ගාථාව කෙටි වුවද එහි අර්ථය පුළුල් පරාසයක් කරා ගමන් කරයි. සෑම පදයක්ම අර්ථ සම්පන්න ය. ඉතාම උචිතවත් පද සංයෝජනයකින් යුක්ත ය. මෙම පාලි පද්‍ය ග්‍රන්ථය මහනාහිමිපාණන් වහන්සේගේ විදග්ධභාවයත් නිර්මාණ කෞශල්‍යයත් ප්‍රකට කරයි.

"නිඤ්ජනතු පිළෙනතු ව මං හනනතු
 හරනතු සබ්බං මම සනතකමපි
 සබ්බමපි තං පීතිමුඛො සහෙය්‍යං
 දොසො න මං ආවිසතං කදාපි"

"අනික් අය මට ගැසුවත්, බැන්නත්, මාව පීඩනයට පත් කළත් මා විනාශ කළත් මා සතු සියල්ල පැහැර ගත්තත් ඒ කිසිවකින් මා තුළ තරහක්, ක්‍රෝධයක්, වෛරයක් ඇතිකර නොගනිමි. ඒ සියල්ල ප්‍රීතියෙන් සතුවින් ඉවසමි. ඔවුන් දෙස සතුවින් සිනාමුසු මුහුණින් බලමි."

මේ උදාර ඉවසීමේ ගුණය මහනාහිමි බෝසත් වර්තය තුළින් අපි පැහැදිලිව දුටුවෙමු. අන්‍යයන් තමන් වෙත කෙබඳු ප්‍රශ්න ඇති කළත් උන්වහන්සේ කුඩා කළ සිටම ඒ සියල්ල උපේක්‍ෂාවෙන් දරා සිටි අයුරු අපි අසා ඇත්තෙමු. ඒ ආත්ම ගණනක සිට නිධන්ගතව පැවැත ආ බෝසත් සිරිත යි.

“අනන්‍යං ච පානං ච යමා හරාමී
 තං ජීවනස්ථං නතු කාම හෙතු
 ජීවාමී ලෝකස්ස හිතස් මෙව
 අඤ්ඤං තතො කීංචිධ නාගමෙමි.”

“ආහාරපාන ගත්තේ ජීවිතය පවත්වාගෙන යෑම සඳහා පමණ ය. මෙසේ ජීවිතය පවත්වා ගත්තේ අනුන්ට යහපතක් කරනු පිණිස ය. වෙනත් කිසිම බලාපොරොත්තුවක් මා තුළ නැත.”

මේ උතුම් ප්‍රකාශය දෙස බලන්න. මහනාහිමි ඉටුකළ සෑම දෙයක්ම අනුන් වෙනුවෙන් ය. අධ්‍යාපන, ආර්ථික, සමාජයීය හා ආගමික වසයෙන් ඉටුකළ මහඟු මෙහෙය ප්‍රත්‍යක්ෂ ප්‍රබල සාධකයන්ය. මවුපිය පරපුරෙන් පැවැත ආ ඉඩකඩම් මොනතරම් ප්‍රමාණයක් ජීවිත ගොඩනංවන පාසල් වෙනුවෙන්, විහාරස්ථාන වෙනුවෙන්, සුභසාධන ආයතන වෙනුවෙන් පරිත්‍යාග කර ඇත් ද?

“කදා මමනනමපි තථෙව පානං
 අථොපි සබ්බං මම සනතකමපි
 පරිච්චජානො කපාණාදිකානං
 පසුරයෙ දාන මුදගහ විතො.”

“මට ලැබෙන ආහාර පානත්, මට ලැබෙන අන්‍ය සියලු දේත් නැති බැරි අහිංසක අයට ඉතාම සතුටින් පරිත්‍යාග කෙළෙමි.”

මහනාහිමි කිසි දෙයක් රැස් කරගත්තේ නැත. තුන් සිවුරටත්, පාත්‍රයටත් සීමා වූ චරිතාපදානයකි. දකුණු අතින් ගත් දේ වම් අතින් දුන්න. අවසාන අවුරුදු 20 ක පමණ කාලය ලැබීම් අතින් මෙන්ම පරිත්‍යාගය තුළින්ද වාර්තා පිහිටවූ චරිතයකි. උන්වහන්සේ ආසා කළේ පොත්වලට පමණ ය.

“භවෙ භවෙ ලොක හිතං වරෙයාං
 දුකධාහිතතො සුඛිතෙ කරෙයාං
 හිතං විධාතුං සතතං පරෙසං
 සොධ්‍යමපි මෙ තුට්ඨමනො චජෙයාං.”

මුත්වහන්සේගේ මූලික අරමුණ මේ ගාථාව තුළින්, ඉතා පැහැදිලි ය. උපතක් උපතක් පාසා ලෝකයාට හිතසුව පිණිස කටයුතු

කිරීම මගේ ප්‍රාර්ථනයයි. දුකට පත් අය සුවපත් කිරීමටත්, අන්‍යයන්ට යහපතක් සුභ සිද්ධියක් ඉටුකරලීමටත් මාගේ ශාරීරික සුවතාවය වුවද පරිත්‍යාග කරන්නට මා සූදානම් ය. එබඳු අවස්ථාවක් ලැබීම මා ලද භාග්‍යයකි.

"ඉති අහමිධ දානාදිවසා අප්පමත්තෝ
සත්තමනුසරතො බොධිසතො හතීතෙ
පරහිත නිරතතො පාරමී පුරයිඛා
විජිය සකලමාරෙ බුද්ධභාවං ලභෙය්‍යං"

මෙහි සඳහන් වන ආකාරයට දන්දීම, පරිත්‍යාග කිරීම් මුල්කරගත් පාරමී ධර්මයන් සම්පූර්ණ කිරීමෙන් හා පැරණි බෝසත් චරිතයන් අනුගමනය කිරීමෙන් මා බලාපොරොත්තු වන සියලු මාරයින් පරාජය කොට උතුම් බුද්ධත්වයට පත්වෙමින් යනු උන්වහන්සේගේ එකම අධිෂ්ඨානයයි.

ජීවිතයක් ලස්සන කරන සෝභමාවන් කරන උතුම් ගුණාංග සමුදායක් පෙන්වුම් කරන මෙම ග්‍රන්ථය කුඩා වුවද වටිනා ග්‍රන්ථ රත්නයකි.

මෙහි එන ගාථා පාඩම් කරගන්න, එහි එන අර්ථය ද බලා ඒ අනුව හිතන්න පුරුදු වන්න. ඔබේ යටි හිතට ඒ උතුම් අදහස් ප්‍රවිෂ්ට කරගන්න. ඔබේ එදිනෙදා ක්‍රියාකාරකම් තුළින් ද මේ උතුම් හැඟීම් ක්‍රියාත්මක කර බලන්න. ඒ අනුව පියවර තබන ඔබ හැම පැතිකඩකින් ම සුරක්ෂිත වනු ඒකාන්තයි. එය ජයග්‍රාහී ගමනක් වනු ඇත.

කුඩා වුවද මෙම අගනා ග්‍රන්ථය මුද්‍රණය කර පාඨක ලෝකයා අතට පත් කිරීම පිළිබඳව සමයවධීන පොත්හල පෞද්ගලික සමාගමට අපගේ හෘදයඩගම ආශීංසනය මෙසේ පළකරමු.

ශ්‍රී ලංකා අමරපුර මහා නිකායේ
රාජසගල විහාර පාර්ශ්වයේ
මහානායක ධුරන්ධර
කරගොඩ උයන්ගොඩ මෛත්‍රී මූර්ති ස්ථවිර
ශ්‍රී ධර්මානන්ද පිරුවන
බළන්ගොඩ.

2017.06.01

සම්බොධි - පත්‍රනා බුදුබව පැතීම

නමො නසස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුධිසස

දිසවා යො දුකඛබිනෙන් කරගතමමතං දුකඛ බිනෙන් පහාය
ලොකසසත්‍රං චරන්තො අමතමීච භජං සොරසංසාර දුකඛං
දානාදී පාරමී සන්තිවීය සුමතිමා පත්තවා බුද්ධිභාවං
සංසාරම්භොධිතාවං තං සමසරණං දෙවදෙවං නමාමී.

මනා නුවණැති යමෙක් දුකින් බෙදයට පැමිණියවුන් දැක්මෙන්
කරුණා සංඛ්‍යාත දුකින් විෂාද ප්‍රාප්ත වුයේ, අතට පත් නිවන් සැප
හැරදමා, සෝර සසර දුක අමාව සෙයින් බජමින් ලෝවැඩ කරනුයේ,
දන් ඇ දසපැරුම් රැස් කොට බුදුබව ලදුයේ ද, සසර සයුරට නැවක්
බඳු වූ, අසම පිහිට වූ, දෙවියනට දෙවි වූ ඒ බුදුරජාණන් වහන්සේ
වදිමි.

1. බුන්මෙසි - භූතො බුධිතං පදිස්වා
ව්‍යග්ගිං සුතෙ ඛාදිකුමුය්‍යුතං සො
දත්වා සදෙනං කරුණාහිභූතො
සජාපකං තං මරණා මුමොච

1. (පෙර බෝසත් වැ සිටි) උන් වහන්සේ (චරෙක) බුන්මර්ෂි
නම් තවුස් වූවෝ බඩ ගිනි පත් වැ තම දරුවන් කන්තට සැරසුණු
වග දෙන් දැක කුලුණින් මැඩුණෝ සිය සිරුර (ඇයට) දී පැටියන්
සහිත ඇය මරණින් මුදාලූ සේක. (මේ ආදී වශයෙන් දන් පැරුම් පිරු
සේක.)

2. පහුතසෙනෝපි බලී සහනො
නිප්පිළනං සබ්බමම්තාරකොකුඤ්ඤා
හුත්වා'නපෙකොධා සකජ්චිතෝපි
ස සීලවො පාලයි සීලමෙච.

2. (චරෙක) සීලව නම් රජ වූ එ බෝසතාණෝ බොහෝ බලසෙන්
ඇති වැ ද, ශක්ති ඇති වැ ද, සතුරු රජු කළ සියලු පීඩා ඉවසුවෝ, සිය
ජීවිතය කෙරෙහි ද අපේක්ෂා නැති වැ (සිල් ම අපේක්ෂා කළෝ) සිල් ම
රැකූහ. (මෙසේ ශීල පාරමිතාව පිරූහ.)

3. දිස්වාන සීසෙ පලිතං මධාදි-
 දෙවො ස මාරං විසුපට්ඨිතං තං
 සලලකඛයං රජ්ජසිරිං පහාය
 පබ්බජ්ජමෙකන්ත සුඛං ජගාහ.

3. (කලෙක) මධාදේව නම් රජ වූ ඒ බෝසතාණෝ තම හිසැ
 නර කෙසක් දෑක, එය එළැඹැ සිටි මරහු සේ සලකනුවෝ, රජ සිරි හැර,
 පැවිද්ද ඒකාන්ත සැපය කොට ගත්හ. (පැවිදිවූහ) (මෙසේ නෙකඛමම
 පාරමිතාව පිරූහ).

4. චරං පරතථං හි මහාදයාය සො
 පරිගහතිතාය ධියා මහොසධො
 හිඤාපයිත්වා විස - මජ්ජ - වාටියො
 සතං නරිඤ්ඤ මරණා පමොවසී

4. (පෙර) මහොසධ පණ්ඩිත වූ එ තුමාණෝ මහා කරුණායෙන්
 පරිගහිත වූ ප්‍රඥායෙන් අන්තට වැඩසලසනුවෝ, (බඹදක් රජු විසින්
 අන් රජුන් නසාලනු පිණිස පිළියෙල කැරැවුණු) විෂ යෙදූ මත්පැන්
 සැළි (සිය වරයන් ලවා) බිඳුවා සියයක් රජදරුවන් මරණින් මුදාලූහ.
 (මේ ආදීන් නොයෙක් ජාතීන්හි ප්‍රඥාපාරමිතාව පිරූහ).

5. මහාසමුද්දමහි පහිනනනාවො
 සයං අනාථො'පි සකං ජනෙත්තිං
 චහං තරං දසසයි වීරියං ච
 සකන්ත - වාගං ච ස මාතුපොසො

5. (වරෙක) මව රැක බලා ගන්නා දිළිඳු මිනිසෙක් වූ ඒ
 බෝසතාණෝ මුහුදෙහි දී බිඳුණු නැව ඇත්තෝ, තුමු අනාථ වැ හිඳ
 ද, සිය මව උසුලා පිනුවෝ, වීර්යය ද, ස්වාත්මපරිත්‍යාගය ද දැක්වූහ.
 (මෙසේ වීර්යපාරමිතාව පිරූ හ).

6. ඡෙදාපයන්තං ඉසි බන්තිවාදී
 අංගානි තං දුඨකලාබුරාජං
 මෙතෙත්ත විතෙත්ත එරං යථෙච
 මාතා සපුත්තං ස පුපොස බන්ති.

6. (වරෙක) සෞන්දර්යාදී තාපස වූ ඒ බෝසතාණෝ තමන් අත් පා ආදී අවයවයන් සිඳුවන ඒ දුෂ්ට කලාබු රජුට මවක තම දරුවාට සෙයින්, මෙත් සිත පතුරුවමින්, සෞන්දර්ය වැඩුහ. (මෙසේ සෞන්දර්යාචාරමිතාව පිරූහ).

7. කම්මාසපාදසස නරාදකසස
පටිසසවං දිනනමහඤ්ජමානො
හුත්වා නිරාසො සකච්චිතෙපි
ජුගොප සවං සුතසොමභුතො.

7. (වරෙක) ඒ බෝසතාණෝ සුතසෝම නම් රජ වැ මිනී කන කල්මාෂපාදයාට දුන් පොරොන්දුව නොබිඳිනුවෝ, සිය ච්චිතයෙහි ද ආශා නැත්තෝ වැ සත්‍යය ම රැක්කෝය. (මෙසේ සත්‍ය පාරමිතාව පිරූ හ).

8. උක්කණධීතො රජ්ජුබම්හි ධිරො
චිරං සයානො විය පීඨසප්පි
මුගොව හීනස්සුතිකො යථෙව
ස තෙමියො' ධිට්ඨිතිමාරරකඛ.

8. (වරෙක) තේමිය නම් කුමාර වූ ඒ ධිරයාණෝ රජ සැපයෙහි කලකිරුණෝ පිළකු සේ ද, ගොඵවකු සේ ද, බිහිරකු සේ ද, බොහෝ කලක් හෝනහු අධිෂ්ඨානය රැකගත්හ. (මෙසේ අධිෂ්ඨානපාරමිතාව පිරූහ).

9. අවංසිරො භුපතිනා දිසෙනො-
ලම්බාපිතො වාපානුපෙච්ච කොපං
තං සබ්බදුකඛං සහමෙකරාජා
තස්මිමපි මෙතතං විජුලං තනාන.

9. (වරෙක) ඒකරාජ වැ සිටි ඒ බෝසතාණෝ සතුරු රජුහු විසින් හිස පහතට වැටෙන සේ දෙකකුලින් එල්බවන ලද්දෝ නමුදු, කෝපයට නොපැමිණ ඒ සියලු දුක් ඉවසමින් ඒ සතුරා කෙරෙහිත් මහත් ලෙස මෙත්‍රිය වැඩුහ. (මෙසේ මෙත්‍රී පාරමිතාව පිරූහ).

10. සො ලොමහංසො විහරං සුසානෙ
 මානෙ'වමානෙ ච සුධෙ දුධෙ ච
 නොසං ච කොපං චනුපෙච්චුපෙකි-
 මුබ්බි යථා නිචචමභාවයිත්‍ර

10. (වරෙක) ඒ බෝසතාණෝ ලෝමහංස නම් කාපස වූ සොහොනෙහි වසනුවෝ (අනුන්ගෙන් ලැබෙන) මාන අවමාන දෙකි ද, සැප දුක් දෙකි ද, සතුටටත් කෝපයටත් නො පැමිණ මහපොළොව සේ නිතොර උපේක්‍ෂාව වැඩුහ. (මෙසේ නොයෙක් ජාතීන්හි උපේක්‍ෂා පාරමිතාව පිරුහ).

11. ඉති බහුතරකාලං දානසීලාදිතො තං
 හවසලිලනිධිමිභා සත්තසන්නාරණාය
 සමුපනිචිතවනතං බොධිසම්භාරසාරං
 පරහිතපටිපන්නං බෝධිසත්තං නමාමි

11. මෙසේ හව සාගරයෙන් සත්තයන් ගොඩ ලනු පිණිස ඉතා බොහෝ කාලයක් මුළුල්ලෙහි සාර වූ බෝධිසම්භාර ධර්ම මැනැවින් රැස් කළාවූ අනුන්ගේ යහපත පිණිස පිළිපත් (ඒ) බෝසතාණන් වහන්සේ වදිමි.

12. අහමපි දානං ච තථෙව සීලං
 නෙකධම්මපඤ්ඤං විරියං චථො'පි
 බන්තිං ච සච්චං ච අධිට්ඨිතිං ච
 මෙත්තං චුපෙකධං ච පසුරයාමි

12. මමත් (ඒ බෝසතාණන් සේ ම) දානය ද, එසේ ම ශීලය ද, නෙත්තකාමය ද, ප්‍රඥාව ද, තව ද ඤානනය ද, සත්‍යය ද, අධිෂ්ඨානය ද, මෙත්‍රිය ද, උපේක්‍ෂාව ද යන දශ පාරමිතාවන් පුරමි.

13. දානෙ රතො වාගධනො හවෙය්‍යං
 සදා හවෙය්‍යං පරිසුඛසීලො
 කාමෙසු වාලිත්තමනො චරෙය්‍යං
 පඤ්ඤායුපෙතො විරියුපපනො

13. මම් දීමෙහි ඇලුණෙම්, න්‍යාගය ධනය කොට ඇත්තෙම් වෙමි වා!
හැම කල්හි පිරිසිදු සිල් ඇතියෙම් වෙමි වා ! කාමයන්හි නොඇලුණු
සිතැති වැ, ප්‍රඥායෙන් යුක්ත වැ, වීර්යයෙන් යුක්ත වැ හැසිරෙමි වා !

14. පරාපරාධසස බමො හවෙය්‍යං
මා හොතු වෙරප්පටියානනං මෙ
සො සචචචජ්ජං ච තථෙච රකෙඛ
අධිට්ඨිතිං ජීවිතසංඛයෙ'පි.

14. අනුන්ගෙන් වූ වරද ඉවසන්නෙම් වෙමි වා. එයට ඔවුන්
ගෙන් මගේ පළිගැන්මෙක් නො වේ වා. ඒ මම දිවි යතත් සත්‍යවාදී
බව ද, එසේ ම අධිෂ්ඨානය ද නොහැර රකිමි වා.

15. හිතාහිතාදී නිබ්ලෙ'පි ජනතු
මෙතතාය සො'හං සතතං එරෙය්‍යං
ලාභෙ අලාභෙ අයසෙ යසෙ ච
මානෙ'වමානෙ ච සමො හවෙය්‍යං.

15. ඒ මම් හිත අහිත මැදහත් යන හැම සතුන්හට හැම විට
මෙන් පතුරුවමි වා. ලාභ අලාභ යස අයස ප්‍රශංසා නින්දා යන හැම
තත්හි ම සම සිතැති වෙමි වා.

16. රූපාදිකාමෙ ච මහාරභේ'පි
දෙවෙසු දෙවිසසරියං ච ලඛා
තිතතිං න යායෙති ජනො කදා'පි
තණ්හා මනං නෙචහිභොතු මෙ සා

16. දෙවිලොවැ මාහැඟි රූපාදි කාමයන් ද, දිව ඉසුරු ද ලැබත්
යම් තෘෂ්ණාවක් හේතු කොට ගෙන ජන තෙමේ කිසි ම කලෙකත්
සැහිමට නොපැමිණේ ද, ඒ තෘෂ්ණා නොමෝ මගේ සිත නො
මඬි වා.

17. නිඤ්ජනතු පිලෙනතු ච මං හනනතු
හරනතු සබ්බං මම සන්තකම්පි
සබ්බමපි තං පීතිමුඛො සහෙය්‍යං
දොසො න මං ආවිසතං කදා' පි

17. නිඤ්ජනතු පිලෙනතු ච මං හනනතු
හරනතු සබ්බං මම සන්තකම්පි
සබ්බමපි තං පීතිමුඛො සහෙය්‍යං
දොසො න මං ආවිසතං කදා' පි

17. අන්‍යයෝ මා පෙළන් වා, මා නසන් වා, මා සතු සියල්ල පැහැර ගනිත් වා, ඒ සියල්ල ප්‍රීති මුහුණින් ඉවසම් වා, ඒ කිසි ම විටෙක වෙළයෙක් මට ආවිෂට නො වේ වා.

18. අනන්‍යවිනතා න කදා'පි හොතු
වචො පරානන්‍යවනං න හොතු
කථමපි වඤ්ඤාසමනන්‍යකාරී
මා හොතු මස්භමපාඨ කායකමමං.

18. මා තුළ කිසි ම කලෙක අන්හට නපුරක් කරන සිතෙක් නො වේවා. අන්හට නපුරක් ඇති කැරැලන වචනයෙක් මට ඇති නො වේ වා. අනුනට නපුර සලසන කායික වූ මගේ ක්‍රියාවෙක් ද කිසිසේත් නො වේ වා.

19. විනෙතමි යං යං සමුදාහරාමි
කරොමි උච්චමපාඨවචමපි යං යං
සබ්බමපි තං ලොකහිතාය ජාතු
මා තං පරෙසං අහිතාය හොතු

19. යමක් යමක් සිතම් ද, කියම් ද, ලොකු කුඩා යමක් යමක් කරම් ද, ඒ සියල්ල ම හැම කල්හි ලොව යහපත පිණිස වේ වා. ඒ කිසිත් අනුනට අවැඩ පිණිස නො වේ වා.

20. අනනං ව පානං ව යමාහරාමි
තං ජීවනන්‍යං න තු කාමහෙතු
ජීවාමි ලොකස්ස හිතන්‍යමෙව
අඤ්ඤං තතො කිංවිධ නාගමෙමි.

20. යම් යම් කැමක් බීමක් ගනිම් නම් එය දිවි පවත්වනු පිණිස ය. කම් සුව පිණිස නො වේ. මෙසේ දිවි පවත්වන්නෙම් ද ලොවට යහපතක් කරනු පිණිස ම ය. ඒ මිස අන් කිසිවක් මෙහි බලාපොරොත්තු නො වෙමි.

21. ධම්මං ව සන්‍යං පරියාපුනාමි
යං තං න මෙ හොතු යසොධනන්‍යං
අථො පරන්‍යෙව නිරන්‍යස්ස මස්භං
තං හොතු පඤ්ඤායහිවඩ්ඨිඨිතාය.

21. යම් ධර්මයක් ශාසත්‍රයක් පුහුණු කරම් ද, එය මට කීර්ති පිණිස, ධන පිණිස නො වේ වා. වැලි එය පරාර්ථයෙහි ඇලුණු මගේ තුවණ වැඩිම පිණිස වේ වා.

22. අන්තං දදෙය්‍යාමී ධුධාතුරානං
පානං තථායෙව පිපාසිතානං
මංසං ච අතෝ සති ලොහිතං මෙ
දාතුමපි සෝභං පබලො භවෙය්‍යං.

22. බඩසායෙන් පෙළුණුවුනට කෑම දිය හැකි වෙමි වා. පවස් ඇතියන්ට පැන් දිය හැකි වෙමි වා. වැඩක් ඇති කල්හි මස් ද ලේ ද දෙන්නටත් ඒ මම සමත් වෙමි වා.

23. හිතාය ලොකස්ස භවන්තු සබ්බෙ
රත්තින්දිවමෙම ඉරියාපථා'පි
සුත්තස්ස මෙ ජාගරතො ච තස්ස
පරාපකාරො න කථමපි හොතු

23. මගේ සියලු ඉරියවු ද ලොවට හිත පිණිස වේ වා. නිදි ගත්තාවූ ද නිදි වරා සිටින්නාවූ ද ඒ මගේ පර හට අපකාරයක් කිසි සේත් නො වේ වා.

24. අත්ථිනමෙසො මම චත්තභාවො
දාසෝත්ථු උච්චාවචකිච්චකාරී
රොගාතුරානං යදි වා හිසක්කො
දයාධනො'පඨහිතා භවෙය්‍යං.

24. වුව මනා තැනැත්තවුනට මගේ මේ අත් බව ද, කුඳු මහත් වැඩ කැරැ දෙන දාසයෙක් වේ වා. ඒ මම ලෙඩුනට වෙදෙක් හෝ වෙමි වා. දයාව ධන කොට ඇති උපස්ථායකයෙක් හෝ වෙමි වා.

25. පතො'ප්‍යහං කමමවසිං පරස්ථ -
කාමො සුඛං සග්ගතියං පහාය
ජායෙ තිරච්ඡානමනුග්ගහස්ථං
යොනීසු තෙසමපි ච තාසු තාසු

25. මෙසේ අනුන්ගේ යහපත පතන මම් (යම් කලෙක) කම් වශිකා ප්‍රාථන වූයෙම් නමුදු, තිරිසන් සත්තට උපකාර පිණිස සුගති සැප හැර ඔවුන්ගේ ඒ ඒ තිරිසන් ජාතිවලැ උපදිම් වා. (බෝසත්හු කම් වශිකාප්‍රාථන වූහු ද තිරිසනුනට අනුග්‍රහ පිණිස ඒ ඒ තිරිසන් ජාතීන්හි උපදිති).

26. කරුණාපරිභාවිකායිමාය
 පටිපත්තා මම බොධිසාධිකාය
 පරමං පරමාය පූජයෙ' නං
 සුගතං තං භගවන්තමාදරෙන.

26. කරුණායෙන් පෝෂිත වූ, බුදු බව සිදුකරන්නා වූ, (දසපැරැම් පිරුම නැමැති) මගේ මේ උතුම් ප්‍රතිපත්තියෙන් භාග්‍යවත් වූ ඒ උතුම් බුදු රජාණන් වහන්සේ ආදරයෙන් පුදමි.

27. කදා මමන්තමපි තථෙව පානං
 අථො'පි සබ්බං මම සන්තකමපි
 පරිචචජානො කපණාදිකානං
 පසුරයෙ දානමුදගභවිතො.

27. මා කත දෑ ද, එසේ ම බොන දෑ ද, නැවත මා සතු සියල්ල ද, දුගී ආදීනට දෙන්නෙමි, ඔද වැඩි සිතැති වැ, දාන පාරමිතාව සම්පූර්ණ කරන්නට කවර දා හැකිවෙමි දෝ !,

28. කදා නු රත්තං පිසිතං පරතථං
 යොජෙමාපො මෙ සකලත්ත භාවං
 කදානු සීලෙන සුසංචුතො'නං
 නික්කාමවිතො අමමො වරෙයාං.

28. මගේ ලේ ද මස් ද නැවත මගේ මුළු අත්බව ම ද පරාර්ථය පිණිස කවරදා යොදාලිය හෙමි දෝ ! කවර දා මම ශීලයෙන් මොනොවට සංවෘත ව කාමයෙන් නික්ම ගිය සිතැති ව, මගේ යැ යි කිසි ගැන්මක් නැති ව (මමායන තෘෂ්ණා රහිත වැ) හැසිරියැ හැකි වෙමි දෝ !

29. කදා නු හිංසං පකතං පරෙහි
 අද්‍රුමමනො පීතිමුඛො සහෙය්‍යං.
 කදා නු මෙත්තාය සුතෙ'ව මාතා
 චෙරී අචෙරී'පි සමං ඵරෙය්‍යං.

29. අනුන් මට කළ හිංසාව නොසතුටු සිත් නැති වැ, සතුටු මුහුණු ඇති වැ, කවර දා ඉවැසිය හැකි වෙමි දෝ ! මවක දරුවාට සෙයින්, සතුරු නො සතුරු සැමට එක සේ මැ මෙමිත්‍රිය පතුරුවන්නට කවර දා හැකි වෙමි දෝ !

30. කදා පරෙසං ගරහාය වාථ
 පසංසනෙ වාපි සමො හවෙය්‍යං.
 ලාභෙ අලාභෙ අයසෙ යසෙ ච
 උපෙකඛකො නිච්චලතං හජෙය්‍යං.

30. අනුන්ගේ නින්දායෙහි ත් ප්‍රශංසායෙහි ත් කවරදා එක සේ ම (මඛ්‍යසථ) විය හැකි වෙමි දෝ ! ලාභයෙහි ත්, පාඩුවෙහි ත්, අයසයෙහි ත්, යශසෙහි ත් මඤ්ඛ්‍යසථ වැ, නිශ්චල බව කවර දා හජනය කළ හැකි වෙමි දෝ !

31. කදා නු කාමෙසු පහාය ඡන්දං
 සුසංයතතො සපරස්කාමො
 විත්තම්පි පඤ්ඤම්පි ච භාවයිසස්සං.
 අඤ්ඤා'පි තෙ වාථ සමාදපෙසස්සං.

31. අත්වැඩ පරවැඩ කැමත්තෙමි, කාමාශාව හැරැ ලා මනා ව රැකැගත් සිත් ඇති වැ, සමාධියත් ප්‍රඥාවත් කවර දා වඩන්නෙමි දෝ ! එසේ ම අන්‍යායනටත් ඒ ධර්මයන් කවර දා ගන්වන්නෙමි දෝ !

32. කදා නු'හං පාරම්මඤ්චරස්ස
 සො කුටසන්ධිගහහණං කරිසස්සං.
 තිණෙණා සයං ලොකහිතො පරෙ ච
 සංසාරසින්ධුං චත තාරයිසස්සං.

32. පාරමිතාධර්ම නැමැති ප්‍රාසාදයේ කුට - සන්ධි - ග්‍රහණය (මුදුනැ සන්ධි කිරීම) කවර දා කරන්නෙමි දෝ, ලොවට හිත වූ මමි තෙමේත් එතෙරැ වැ, අනුනුත් සසර සයුරින් කවර දා එතෙර කරන්නෙමි දෝ !

33. භවෙ භවෙ ලොකහිතං චරෙය්‍යං
 දුකඛාහිතතො සුඛිතෙ කරෙය්‍යං
 හිතං විධාතුං සතතං පරෙසං
 සොඛ්‍යමපී මෙ තුඨමනො චජෙය්‍යං.

33. ජාතියක් පාසා ලොවට හිත පිණිස හැසිරෙමි වා, දුකින් තැවුණුවූත් සුවපත් කරමි වා, හැම විට ම අන්හට යහපත කරනු පිණිස මගේ සනීපය ද සතුටු සිතින් ත්‍යාග කරමි වා.

34. ඉති අහමිධ දානාදීවසා අප්‍යමනො
 සතතමනුසරනො බොධිසතො හතීතෙ
 පරහිතනිරතතො පාරමී පුරයිත්වා
 විජිය සකලමාරෙ බුඞ්භාවං ලභෙය්‍යං.

34. මෙසේ මම මෙහි දන් දීමි ආදී වශයෙන් නොපමා වැ, නිතොර පෙර බෝසතුන් අනුවැ යන්නෙමි, අනුන්ගේ යහපතෙහි ඇලුණු සිතැත්තෙමි, පැරැමි පුරා, සියලු මරුන් දිනා බුදුබව ලබමි වා !

සොඛ්‍යං ඤාණං
 සෙත් වේ වා !

BODHISATTA-ASPIRATIONS

by

**VENERABLE BALANGODA ANANDA MAITREYA
NAYAKA THERA**

EDITED WITH AN ENGLISH TRANSLATION

BY

REV. B. MAITREYA BHADRA

Published by
Samayawardhana Bookshop (pvt) Limited
61, Hikkaduwe Sri Sumangala Nahimi Mawatha
Maligakanda Road
Colombo 10.

1st Print 1955

2nd Print 2017

BODHISATTA-ASPIRATIONS

Ven. Balangoda Ananda Maitreya Nayaka Thera

ISBN - 978-955-570-936-1

Published by

Samayawardhana Bookshop (pvt) Limited

61, Hikkaduwe Sri Sumangala Nahimi Mawatha

(Maligakanda Road)

Colombo 10.

SAMMA - SAMBODHI - PARTTANA

Namo Tassa Bhagavato Arahato Samma - Sambuddassa

**May be my homage to The Exalted One, The Holy One.
The Perfectly Enlightened One.**

Disva yo dukka - khinne kara - gatam amatam dukkha - khinno pahaya
Lokassattham caranto amatamiva bhajam ghora - samsara - dukkham,
Danadi parami sanniciya sumatima pattava Bhudha - bhavam
Samsarambhodhi - navam tamasama - saranam deva - devam namami.

Pay my homage to Him who, having seen suffering humanity, felt pity for them, gave up the Bliss of Nirvana which was at hand, willingly underwent the terrible agonies and tribulations of Samsara (Round of rebirths), fulfilled virtues to perfection and finally attained to Buddhahood.

- 1. Brahmesi - bhuto khudhitam padisva
Vyagghim sute khaditumuyyutam so
Datva sa - deham karunabhibhuto
Sa - chapakam tam marana mumoca.**

1. In one of his past life, our Bodhisatta was an ascetic named Brahma. He saw one day in the jungle a hungry tigress about to consume her own cubs as she was too hungry to move on, was moved by pity for them and sacrificed himself to her and saved the poor cubs. Thus he practised selflessness to perfection (Dana Paramita).

- 2. Pahuta - seno'pi bali sahanto
Nippilanam sabbamamitta - ranno
Hutvanapekkho saka - jivite' pi
Sa Silavo palayi silameva**

2. In another life as king Silava, When he was victimized by his enemy, he endured all that patiently without returning a blow, although he had the strength to do so. Thus regardless of his own comfort, he observed Sila - Paramita (the precepts) throughout many lives.

**3. Disvana sise palitam Makhadi -
devo sa maram viyupatthitam tam
Sallakkhayam rajja - sirim pahaya
Pabbajamekanta - sukham jagaha.**

3. When he was a king called Makhadeva, he saw one day a grey hair on his head and feeling that he was in the presence of death, gave up all his regal pleasures and took to ascetic life as his only consolation. Thus in many lives he fulfilled Nekkhamma - Paramita (practice of Passionlessness or renunciation).

**4. Caram parattham hi maha - dayaya so
Pariggahitaya dhiya Mahosadho
Bhindapayitva visa - majja - catiyo
Satam narinde marana pamocayi.**

4. Once when he was a minister named Mahosadha, he devoted his whole intellect to the service of others. On one occasion, realizing the murderous intention of the king Brahmadatta who was preparing to poison some petty rulers and grab their territories, the minister caused his servants to destroy the jars containing the poisonous liquor and thus saved about hundred petty kings. Thus in many lives he practised his intellectual faculty and reason to perfection only to help others (Panna - Paramita).

**5. Maha - Samuddhamhi pabhinna - navo
Sayam anatho'pi sakam janettim
Vaham taram dassayi viriyam ca
Sakatta - cagam ca sa matu - poso.**

5. Once in another life when he and his mother were ship - wrecked and in imminent danger of drowning, with extraordinary energy he swam to safety with his mother on his back. Thus he practised in many lives the dauntless energy to perfection (Viriya - Paramita).

**6. Chedapayantam isi Khantivadi
Angani tam duttha - Kalabu - rajam
Mettena cittena pharam yatheva
Mata sa - puttam sa puposa Khantim**

6. When he was an ascetic named Khantivadi, he practised forbearance to such perfection that, like mother to her child, he even extended his loving - kindness towards the king Kalabu who tortured him by severing him limb from limb. Thus in many lives he practised forbearance to perfection (Khanti - Paramita).

**7. Kammasa - padassa naradakassa
Patissavam dinnamabanjmano
Hutva niraso saka - jivite'pi
Jugopa saccam Sutasoma - bhuto**

7. When he was king Sutasoma, he sacrificed his life rather than break his promise to Kammasapada, the man - eater and thus practised Truthfulness to perfection (Sacca - Paramita).

**8. Ukkanthito rajja - sukhamhi dhiro
Ciram sayano viya pithasappi
Mugo'va hinassutiko yatheva
Sa Temiyo' dhitthitimararakkha.**

8. When he was prince Temiya, he determined to appear lame, deaf and dumb in order to escape from regal pleasures, and on being abandoned by his royal father, made his escape. Thus he practised determination to perfection (Adhitthana - Paramita).

- 9. Avamsiro bhupatina diseno -
Lambapito capyanupecca kopam
Tam sabba - dukkham sahamekaraja
Tasmimpi mettam vipulam tatana.**

9. Once as king Eka - raja he even extended his loving kindness to the enemy who hanged him by his legs. Thus in many such lives he practised loving kindness to perfection (Metta - Paramita).

- 10. So Lomahamso viharam susane
Mane'vamane ca sukhe dukhe ca
Tosam ca kopam ca'nupeccupekkha -
M'ubbi yatha niccamabhavayittha.**

10. Once as ascetic Lomahamsa, he practised equanimity to such an extent that, like the earth, he remained unperturbed in the face both of shame and fame, comfort and discomfort. Thus in many such lives he practised equanimity to perfection (Upekkha Paramita).

- 11. Iti bahutara - kalam dana - siladito tam
Bhava - salila - nidhimha satta - santaranaya
Samupanicitavantam bodhi - sambhara - saram
Para - hita - patipannam Bodhisattam namami.**

11. I pay my adoration to the benign Bodhisatta who thus fulfilled the ten Perfections (Paramitas) such as Giving (Dana), Moral conduct (Sila) and the like for a very long period for the sole purpose of saving the suffering mortals from the ocean of Samsara (the round of Rebirths).

- 12. Aham'pi danam ca tatheva silam
Nekkhamma - pannam viriyam catho'pi
Khantim ca saccam ca adhitthitim ca
Mettam cupekkham ca papurayami.**

12. May I too be able to fulfill these ten virtues to wit, Dana (selfless giving), Sila (Moral conduct), Nekkhamma (Passionlessness), Panna (intellect, reason and insight), Viriya (effort and dauntless energy), Khanti (Forbearance), Sacca (Truthfulness), Adhitthana (Self - determination), Metta (Good will and loving - kindness), and Upekkha (Equanimity).

**13. Dane rato caga - dhano bhaveyyam
Sada bhaveyyam parisuddha - silo
Kamesu calitta - mano careyyam
Pannayupeto viriyupapanno.**

13. May I develop charity and be devoted to giving !
May I be for ever pure in moral character !
May I live passionless !
May I be full of intellect and reason !
May I be full of effort and dauntless energy !

**14. Paraparadhassa khamo bhaveyyam
Ma hotu verappatiyatanam me
So sacca - vajjam ca tatheva rakkhe
Adhitthitim jivita - sankhaye 'pi.**

14. May I endure with patience the harm done to me by others and never take revenge !

May I ever be truthful and equanimous even at the risk of my life !

**15. Hitahitadi nikhile 'pi jantu
Mettaya so 'ham satatam phareyyam
Labhe alabhe ayase yase ca
Mane' vmane ca samo bhaveyyam.**

15. May I extend good will equally to all beings friendly and unfriendly !

May I be even - minded in the face of both shame and fame, gain and loss and fortune and misfortune !

- 16. Rupadi - kame ca maharahe pi
Devesu devissariyam ca laddha
Tittim na yayeti jano kada pi
Tanha manam nevabhibhotu me sa.**

16. May that low desire, which after obtaining the splendid objects as beautiful forms and the like and even after attaining to the overlordship of heaven never comes to satisfaction - may that desire never subdue my mind !

- 17. Nindantu pilentu ca mam hanantu
Harantu sabbam mama santakampi
Sabbampi tam piti - mukho saheyyam
Doso na mam avisatam kada pi**

17. Let others scold me, hurt me, kill me or rob me of all my possessions. May I be able to endure all this with smiling face, and may anger never enter my heart !

- 18. Anattha - cinta na kada pi hotu.
Vaco paranattha - vham na hotu
Katham 'pi cannesamanattha - kari
Ma hotu mayhampyatha kaya - kammam.**

18. May harmful thoughts never enter my heart !
May I never utter a harmful word !
May my body be never prone to commit a harmful deed !

- 19. Cintemi yam yam samudaharami
Karomi uccampyavacam pi yam yam
Sabbam pi tam Lokahitaya jatu
Ma tam paresan ahitaya hotu.**

19. May all my thoughts, words and deeds be conducive to the general welfare of humanity and may they be in no way harmful to others.

**20. Annam ca panam ca yamaharami
Tam jivanattham na tu kama - hetu
Jivami lokassa hitattham 'eva
Annam tato kincidha nagamemi.**

20. The purpose of my eating and drinking is only to live and by no means to enjoy pleasures. And I live for the one and only purpose of doing good to the world. Apart from this, I expect nothing from my living.

**21. Dhammam ca sattham pariyapunami
Yam tam na me hotu yaso - dhanattham.
Atho paratthe niratassa mayham
Tam hotu pannayabhivaddhanaya.**

21. Whatever knowledge I gather by studying both religious and secular literature, I do not use it to earn name or fame or wealth but to develop my intellectual powers so that I may be strong enough to do some service to the world.

**22. Annaṃ dadeyyāmi khudhāturānam.
Pānaṃ tathā yeva pipāsītānam.
Mamsaṃ ca atthe sati lohitaṃ me
Dātum 'pi so 'ham pabalo bhaveyyaṃ.**

22. May I give food to the hungry and drink to the thirsty !
May I be strong enough to give even my own flesh and blood
whenever it is necessary !

**23. Hitāya lokassa bhavantu sabbe
Rattindivṃ me iriyāpatha' pi
Suttassa me jāgarato ca tassa
Parāpakaro na katham 'pi hotu.**

23. May, both day and night, all my postures be for the benefit of the world !

When both awake and asleep, may I not be the cause of any trouble to others !

**24. Atthīnam'eso mama cattabhāvo
Daso 'tthu uccavaca - kicca - kārī.
Rogāturānam yadi vā bhisakko
Dayā - dhano 'patthahitā bhaveyyaṃ.**

24. May I be a servant to those who require my service whether great or small !

May I be physician or at least merciful attendant to the sick !

**25. Patto' p yham kamma - vasim parattha-
kamo sukham saggatiyam pahaya
Jaye tiracchanamanuggahattham
Yonisu tesampi ca tasu tasu.**

25. Even if I get some day the power of controlling the working of Karma that brings me birth in the world of pleasures, may I be born among the animals in order to be of service to them !

**26. Karuna - paribhavitayimaya
Patipattya mama bodhi - sadhikaya
Paramam paramaya pujaye' ham
Sugatam tam Bhagavantamadarena.**

26. May the practice of these perfections fostered by me through compassion, which lead to Buddhahood, be my devout offering to the Sublime and Exalted Buddha !

**27. Kada mamannampi tatheva panam
Atho 'pi sabbam mama santakampi
Pariccajano kapanadikanam
Papuraye danamudagga - citto.**

27. When will I get an opportunity of giving my food and drink and all other possessions of mine willingly to the poor and the like and thus fully exercise the Perfection of Giving !

- 28. Kada nu rattam pisitam parattham
Yojemyatho me sakalatta - bhavam
Kada nu silena susamvuto 'ham
Nikkama - citto amamo careyyam.**

28. When will I get the opportunity to use my flesh and blood, and even my whole life for the benefit of others ! When will I get the opportunity of conducting my life self - controlled, selfless and free from passions !

- 29. Kada nu himsam pakatam parehi
Adummano pitimukho saheyyam.
Kada nu mettaya suteva mata
Veri averi 'pi samam phareyyam.**

29. When will I get the opportunity of enduring the harm done to me by others with smiling face and free from grief !

When will I get the opportunity of extending good will and loving - kindness to friends and enemies alike in the manner of a mother towards her children !

- 30. Kada paresam garahaya catha
Pasamsane capi samo bhaveyyam
Labhe alabhe ayase yase ca
Upekkhako niccalatam bhajeyyam.**

30. When will I get the opportunity of experiencing equanimity in the face of praise and blame, and feel unmoved by gain or loss and fame or shame alike !

- 31. Kada nu kamesu pahaya chandam
Susamyatatto sa - parattha - kamo
Cittampi pannampi ca bhavayissam
Anne 'pi te catha samadapessam.**

31. When will I get the opportunity of giving up desire for pleasures and of developing self - control, cultivating the mind, developing insight and be able to make others do the same !

**32. Kada nu 'ham parami - mandirassa
So Kuta - sandhiggahanam karissam.
Tinno sayam loka - hito pare ca
Samsara - sindhum vata tarayaissam.**

32. When will I get the opportunity of crowning the palace of Paramis (the virtues leading to Buddhahood) ! When will I get the opportunity of having crossed my- self the ocean of Samsara make others do the same !

**33. Bhava bhava loka - hitam careyyam
Dukkhabhitatte sukhite kareyyam
Hitam vidhatum satatam paresam
Sokhyampi me tuttha - mano cajeyyam.**

33. May I do service to the world life after life ! May I heal the aching and gripped, life after life !

May I be able to sacrifice my own comforts and convenience for the sake of others life after life !

**34. Iti aham 'idha danadi - vasa appamatto
Satatamanusaranto bodhisatte hatite
Para - hita - niratatto parami purayitva
Vijiya sakala - mare Buddha - bhavam labheyam**

34. Thus. may I vigilantly practise the ten Paramis (Perfections) and, following the example of the past Bodhisattas, devote myself to the service of others, and there by subduing the forces of Mara (Evil) - May I attain Buddhahood !

May all Living Beings be Happy.!